

изподъ гжсты-тѣ дебелы брѣстове. Пятъ-тѣ, по ко-го-то ся тѣ управихъ, водеше гы право кѣмъ село-то Гюргенлій; тукъ мыслеше старецъ-тѣ да принощува пакъ и отъ тамъ вещь — съ Божя волюъ право въ Шюмень.

На другый день една кола съ волове, старецъ и едно младо момче придружено съ черно едно куче, пѣлни съ надѣждъ за утѣхъ, хвлезохъ въ градъ Шюмень изъ долно-махленскый пѣтъ.

XIX.

ОСВОБОДИТЕЛИ И ОСВОБОЖДЕННИ.

Рано въ зорѣ. Шестима пѣтници отслабнали, уморени, издраскани, испокжсани легка — полегка вѣрватъ и ся приближаватъ повече и повече отъ противихъ странъ, дѣ вѣрвеше Д. Иванъ кѣмъ града Шюмень. Слабость и съвсѣмъ обезсилность на двама отъ тѣхны-тѣ другари, прави това тѣжко пѣтешествіе още потихо и позабавно; тѣхный видъ не имъ дава да вѣрватъ право изъ пѣтя; далечъ горѣ отъ него въ шумалака единъ слѣдъ другъ вѣрватъ тѣ, като расплитжтъ и разгржщжтъ чепасты-тѣ бодливы